

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 17) findes i tidenden sp. 2303).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henry Sørensen: Da der jo har foreligget en enig betænkning, som man vel har grund til at regne med også tiltrædes ved tredje behandling her i det høje ting af samtlige partier, en ting, vi også har grund til at være tilfreds med i mit parti, idet vi jo har fået væsentlige ændringer indført i det lovforslag, der var til første behandling, ja, så havde jeg for så vidt ikke tænkt mig at fremsætte særlige bemærkninger til denne sag, der jo ligger, synes jeg, i et særdeles fast leje.

Det, der kalder mig frem, er imidlertid fiskeriministerens bemærkninger ved lovforslagets anden behandling, hvor han anstillede nogle betragtninger over mit personlige forhold til sagen og filosoferede over, hvorvidt jeg var mere eller mindre tam — jeg tror, det var det udtryk, ministeren brugte. Jeg kan her sige, at det føler jeg ikke jeg er — ej heller er jeg mere vild, hvis det kan tilfredsstille ministeren.

Jeg ved ikke, om det er skik og brug her i det høje ting, at ressortministre efter en udvalgsbehandling af deres lovforslag — i hvert tilfælde efter en udvalgsbehandling, hvor det er blevet ændret på en sådan måde, at de forskellige opfattelser er blevet føjet sammen, således at de i udvalget repræsenterede partiers repræsentanter har kunnet føle sig tilfreds med det opnåede helhedsresultat — anstiller betragtninger over enkelte udvalgsmedlemmers personlige optræden før og efter udvalgsbehandlingen. Jeg for mit vedkommende kan da i hvert fald sige til ministeren, at i så fald finder jeg, det er en uheldig skik og en diskussionsform, som ikke, synes jeg, bør høre hjemme her i det høje ting. Jeg vil derfor i al sagtomdighed og i samme uophidsede sindstemning, som jeg mener at have talt i ved første behandling, henstille til ministeren i

fremtidige tilfælde at afstå fra denne særlige form for polemik.

Da jeg nu har taget ordet, vil jeg samtidig benytte lejligheden til at rette en lille misforståelse, som jeg tror fiskeriministeren ved samme lejlighed gjorde sig skyldig i. Ministeren fremhævede, at den udvidelse af fiskeribankens låneramme, som nu står over for sin endelige vedtagelse, var bedre end det af fiskerikommissionen foreslåede. Det er ikke tilfældet efter min opfattelse stadig væk. Fiskerikommissionens forslag gik ud på et dispositionsbeløb i det første år på 40 mill. kr. plus de indgåede afdrag, som på det tidspunkt androg ca. 7 mill. kr., altså i alt ca. 47 mill. kr., medens vi i dag må se i øjenene, at fiskeribankens startbeløb for det kommende finansår vil komme til at ligge betydelig lavere som følge af den ophobning af andragender, der skete under rationeringsperioden, og som jo sluger en hel del af beløbet. Dette fremførte jeg også ved første behandling, og ikke mindst på denne baggrund er det, at jeg har givet udtryk for min glæde over, at der er givet grønt lys for fiskeriministeren, hvis dette beløb ikke slår til — og herom var det jo, jeg forleden fremsatte mine bange anelser. Jeg mener, det er klogt, at vi igen kan rejse sagen for det høje ting, hvis vi skulle komme i vanskeligheder i fiskerierhvervet.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Jeg skal ikke her ved lovforslagets tredje behandling optage en diskussion med venstres ærede ordfører, hr. Henry Sørensen; jeg skal blot henvise til den enstemmige indstilling, der foreligger fra udvalget, en indstilling, som jeg havde lejlighed til at gøre et par bemærkninger om ved lovforslagets anden behandling.

Det, der sådan set foranlediger mig til at tage ordet her ved lovforslagets tredje behandling, er hr. Henry Sørensens bemærkning om, at der var sket væsentlige ændringer i det af mig fremsatte lovforslag. Denne betragtning må jeg sådan set tage afstand fra. Jeg skal henvise til de ændringsforslag, jeg selv har stillet, og de bemærkninger, der ledsager disse ændringsforslag.

Om garantirammen vil jeg i øvrigt gerne gøre den bemærkning, at jeg ikke kan se, at der er grund til at være bekymret — heller ikke for hr. Henry Sørensen — og lad mig